

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czárna-utóza sarkán
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
9—11 óra között,
és Bolonya, mester-utóza 325. sz. alatt,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Nagy-küküllőmegyei érdekl. közlemények
Horváth László
társzerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
a kis-küküllőmegyei érdekl. közlemények
Gyöngyösi István
társzerkesztőhöz Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

ELŐFIZETÉSI AR
helyben házhoz hordva vagy vidékre pos-
tán megküldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr,
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye
5 kr. (1—10 sor 50 kr. Nagyobb és több-
szori hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetmény után külön 30
kr. bélyegdíj fizetendő.
Nyilttéri közlemény sora 10 kr.
Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelík Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

11-ik szám. Brassó, Csütörtök, január 24-én V. évfolyam 1889.

Loyalis nyilatkozat.

A végtelen hosszúra nyult véderő-vita — melyet az ellenzék arra használt fel, hogy a kormányt úgy tüntesse fel, mint a mely a nemzet legféltettebb jogait és alkotmányát könnyelműen játszsza Ausztria kezére — alkalmul szolgált a szász néppért legújabb képviselőjének, Salmen Jenő bárónak arra, hogy ugyanott, hol még nemrég Steinacker vihart idézett elő igazságtalan, indokolatlan és tapintatlan felléptével, nyilvánítsa az erdélyi szászok hazaszeretetét, ragaszkodását a hazához és trónhoz.

Salmen báró beszéde elütő volt más szónokétól. Azok — s ez természetes — a maguk nevében beszélnek mindég, elfogadnak vagy visszautasítanak egy javaslatot; Salmen báró az összes erdélyi szászok nevében beszélt, azok nevében jelentette ki, hogy e törvényjavaslatot olyannak tekinti, mely a haza védképességére szükséges s mint ilyent készséggel szavazza meg.

Az általános tetszés, mely e szavakat az országházban kísérte, bizonyosága annak, mily keveset kíván az ország szász testvéreinktől arra nézve, hogy a legszebb egyetértésben éljünk egymással, szászok és magyarok, midőn minden követelmény, melyet velők szemben igényelünk, az igaz s feltétlen hazaszeretet.

E tetszés-nyilvánítás azonban egyuttal a legmeggyőzőbb czáfolata is annak a szász lapok részéről állított túlhajtásnak, mintha a magyar nemzet és magyar kormány haragszik, ellenszenvvel viseltetik a szászok iránt, csak azért, mert ők szászok.

Sem a magyar nemzet, sem kormánya nem viseltetik ellenszenvvel a szászok iránt. Nem is viseltetett soha, sőt ellenkezőleg, évszázadok óta mindenkor lehető kedvezményekben és kiváltságokban részesítette, csak azért, hogy megnyerje magának őszintén a haza ezen nemzetiségét is. S lám, valahányszor egy-egy őszintén loyális hang emeltetik szász részről, a nemzet mindannyiszor szívesen hajlandó elfeledni a multat, az ezernyi támadást, mely túlzó szász részről ellene intéztetett, s szívesen hisz egy szebb jövő reményében.

A szász néppártból kivált nagy-küküllő-

megyei szász képviselők s azoknak választóközönsége tanubizonyoságot tehetnek arról, hogy kormány és nemzet nemcsak ellenszenvvel nem, de sőt épen rokonszenvvel viseltetnek irántuk. Pedig ez nem azért van, mert azok, kormánypártiak, — mert elvégre az egész magyar nemzet nem kormánypárti, — hanem egyes-egyedül azért, mert ők kilökték maguk alól az ingadozó talajt s azon szilárd alapra helyezkedtek, melynek neve: magyar állam.

Ne csodálja senki, ha ellenszenv uralkodik az iránt, ki a simogatásra arczultással felel; ne csodálja senki, ha rokonszenv nem lehet az iránt, a ki „bis auf's Messer“ akar menni az uralkodó nemzettel, csupán azért, mert — Kossuth szavaival élve — „Magyarországot magyarnak írta be a nemzetek aranykönyvébe a történelem“, a mi korántsem teszi azt, hogy Magyarországon minden nemzetiség magyar legyen, — hanem jelenti azt, hogy Magyarország magyar ország; hogy ez országban uralkodó a magyar nemzet és magyar nyelv; hogy ez országnak egy nagy, általános jelleget kell adni, a mely csak magyar lehet.

E kereten belül ápolhatja szász, oláh, tót, ruthén, szerb, ki-ki a saját nemzetiségét, nyelvét, de mindig csak azzal a tudattal, hogy egy országban nemzetiség lehet különböző, de nemzet csak egy, s hogy ez egy nemzet Magyarországon csak a magyar nemzet lehet, a melynek a szász, oláh, ruthén, szerb, tót stb. mind tagja.

Ha e tudat át fogja hatni nemzetiségeinket, úgy a béke, a kölcsönös megértés és ebből folyó testvéri egyetértés nemsokára helyre fog állani közöttünk s közösen, egyetértve fogunk munkálkodhatni a haza s mindenik külön-külön a maga javán. Öt, a hol a kötelességek és jogok kellő distinguálása megvan, a legszebb egyetértés uralkodik szászok és magyarok, sőt még oláhok között is.

Kőhalomban a magyar estélyeket látogatják a szászok is, a szászokét a magyarok is; Nagy-Selyken közös multságokat rendeznek magyar, szász és oláh iskolák; Segesvárt a magyar kaszinónak szász tagjai is vannak; Szent-Ágothán és így annyi más küküllőmegyei községben hire sincs, nyoma sincs annak a káros súrlódásnak, mely nálunk napirenden

van; sőt ujabban látjuk Szebenben is, hogy a társadalom nemzetiség-különbség nélkül alapít közegészségi egyesületet, s hogy a magyar dal-kör együtt lép fel a szász dalegylettel.

És ha ily tünemények után akad a szász néppárt kebelében is ember, a ki őszintén óhajtja a kölcsönös békét s együttműködést; a ki az ország legfőbb fóruma, a parlament előtt tesz tanuságot arról, hogy ő hű fia a hazának, — úgy csak örvendhetünk, mert jeleül tekinthetjük annak, hogy a szászok között hova-tovább mindinkább el fog terjedni az a tudat, hogy mi csakugyan egymásra vagyunk utalva s mindkettőnk közös érdeke kívánja, hogy — értsük meg egymást!

Belföld.

Brassó, jan. 21. (Országgyűlés.) A képviselőház hétfői ülésében is a véderő-javaslat általános tárgyalása vette igénybe az időt. A javaslat ellen szóltak Dobay Antal, Szentkirályi Albert, Reviczky Károly, Gosztonyi Sándor és Szecsődy Kálmán; a javaslat mellett Salmen Jenő báró és Jókai Mór.

Salmen Jenő báró röviden nyilatkozott s kijelentette, hogy a javaslatot a monarchia véderejének szempontjából elfogadja.

Nemcsak ezen ülésnek, de az egész általános vitának egyik legérdekesebb s legnagyobb figyelmet keltett eseménye Jókai beszéde volt. — Jókai osztatlan nagy figyelem és várakozás között, zsufolásig telt padok és szorongásig népes karzatok előtt beszélt. Azon kezdte, hogy inkább szeretne a lefegyverzésről beszélni, de otthon hagyta a költőt és philosophot s mint képviselő beszél, tekintettel az európai nagymérvű fegyverkezésekre. A javaslatnak ez önkétesekre vonatkozó rendelkezéseit, bármily súlyosak is, a tartaléksereg tisztihánya által látja igazoltnak. Hogy pedig e tisztihány mekkora baj, példákkal illusztrálja Rakóczy idejéből, 1848—49-ből. Nagy tetszést és zajos éljenést provokált, midőn azt követelte, hogy az önkétesek magyar nyelvén, az állam nyelven tehessék le a tiszti vizsgát és szintoly köztetszést aratott azon fejtegetéseivel is, hogy ezt nem a német nyelv és nemzet iránti ellenszenvből teszi, mert hisz Magyarország Nyugot-Európa alkatrésze s a német nemzet legjobb szövetségese. — Ausztriában sem támaszthatnak joggal nehézséget a tiszti vizsga magyar nyelvűsége iránt, mert a magyar nyelv a magyar állam hivatalos nyelve s ezt

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Cyprián.

— Eredeti novella. —
Gárdonyi Gézától.

11) (Folytatás.)
Talán egy hónapja mult, hogy Cyprián szíve megszedült.

Az álom szép volt, de rövid.

Szívében ez idő alatt kihajtott a fájdalom virága és széttárta orcáján halavány fehér szirmait.
Ébredni kezdett, ébredni fázón.

Jolán már ritkábban járt le hozzá. Kijárt vadászni egyedül a rengetegbe, s ott bolyongott néha estig. Ezalatt Cypriánnak fülebe kétségbeejtő szavakat sugdosott a magány. Azt mondta:
Hitvány vagy! Nyomorult vagy!

Elhagytad az Istent! Megszegted az esküt! Fejedre szórtad az átkot! Üdvösségedet belevágtad a pokolba, hogy előtted szálljon alá!

S miért? — Egy nőért!

Mit adott neked? Szívét? — Az nem igaz!

Lelkét? — Az régen az ördögé!

Magát? — Oh, nagy áron!

Mi a nő? — Állat!

Mi az Isten? — Az állat teremtménye!

Oh, Cyprián! a te hitványságod nagyobb, mint azé az asszonyi állaté!

Hát ez volt a te hited? — Hiszen az Isten számmolyáról omlottál lábaid alá!

Hát ez volt a te esküd? — Hiszen kitepted a köteléket és az ő kezébe adtad!

És az átok? Fejedre hivatad az égnek villámain!

Mi lesz belőled?

Rongy, a mit elragnak; féreg, a mit megtaposhat bárki; utfélre dobott piszkos lilium!

Lilium voltál... oltáron álltál... körülötte tömjén és viaszgyertyák ezre... Ajkad az Ur fehér testét csokolá... lelked együtt sóhajtott a szent zsolozsmával... Az Ur benned, te az Urban... Miért néztél ki a szent boltozat alól?... Hervadást hozott rád két démoni szemnek tüzes napsugára... Kimentél, kidobtak az utca sarába!... — — — — —

Irgalomért akart kiáltani, esdni, de ajkára nem jött, nem, az Isten neve. Nagyobb az ő vétke, hitványsága, hogysem hozzá esdekelni merne.

Oh, hiszen ha az Isten lelát a menyből, úgy is elfordult már tőle régen!

S úgy érzé, mintha szemeiből tűz akarna folyni. Nem! a könyekkel vissza! A ki merészen tért el az Istentől, az gyáván, sirva ne közeledjék hozzá!

Ha vétkezett, bűnhődni fog; bűnhődni a leroskadásig, a haláng. Akkor talán az elszabaduló lélek-

nek szabad lesz az ég felé fordulni egy pillanatra míg alá nem zuhan?!

Bűnhődni fog, — bűnhődni akar. El fog menni messze a Szentföldre, hol az erős a gyengéért meghalt; az irgalmas Istenhez, ki széttárta karjait, midőn meghalt; a ki egyaránt öleli keblére a szentet és a haramiát.

Ilyen tervekben merült el Cyprián; a kétségbeesés pokolsötét éjszakáján így gyujtogatá a remény gyertyáskáit, — hogy meg ne örüljön a sötétségnek rémeitől.

Ámde miként hagyja el e rejteket? és Jolánt, a kit átkozott és — szeretett!?

S mig így töpreng, egyszerre bársony-lágy forró ajkak tapadnak hideg homlokára, aztán delejes puha fehér kezek simítják körül arcát; valami villamos melegség ömlik át erein, mely szívébe hordja ismét a szédülést, a szerelem kábító gyönyör-érzését.

A láthatatlan meny hideg fénye eltűnt, helyébe a láthatatlan pokol meleg fénye áramlott.

Hiába erőlködik a szívnek egyik izma, hiába kiált az agynak egyik idege: Küzdj! Győzz! Fuss! — Cyprián meg van bénulva, Cyprián ember, Cyprián szerelmes. — — — — —

(Folytatása következik.)

pentru Scoala - BCU Cluj-Napoca.

senki kétségbe nem vonhatja. Szólv megnyugszik a honvédelmi miniszter ide vonatkozó nyilatkozataiban s kilátásba helyezi, hogy majd a delegációban szemmel kísérndi a törvény végrehajtását.

Jókai beszéde oly hatalmas hatást és szenzációt keltett, hogy az ülést öt percze felfüggeszteni kellett.

A véderőjavaslat keddi tárgyalásán összesen öt szónok beszélt, három ellene, kettő mellette. Ellene beszéltek Szadowszky, Veress és Madarász, mellette Demkó és Pulszky Károly.

A szavazás valószínűleg még e hét folyamán meg fog történni.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. jan. 23.

Vilmos császár hétfőn d. u. a birodalmi kancellárt látogatásával tüntette ki. A császár felőráig időzött a kancellárnál.

A Morier-ügyben a „Köln. Ztg.“ berlini officiózusa bámulatra méltó módon folytatja leleplezéseit Morier pétervári angol nagykövet ellen. Most már nemcsak azt a vádat emeli ellene, hogy 1870-ben áruló szerepet játszott, hanem azt is, hogy már a hatvanas években, pályája elején illetéktelenül beavatkozott Poroszország belügyeibe. A officiózus elismeri, hogy a Geffcken- és Morier-ügyek szoros kapcsolatban állanak egymással.

A „Montagsrevue“ szerint hire jár, hogy Reuss herceg, bécsi német nagykövet, nemsokára elhagyja állását s megrongált egészsége miatt valószínűleg visszavonul a magánéletbe. Bécsi illetékes közköben azouban mit sem tudnak e hírről.

A francia kamara hétfői ülésében elfogadta az új katonai törvényt, a senatus által elhatározott módosítások mellőzésével. A jobbpárt tiltakozott a törvény ellen, mely súlyosbítja a ország terheit és összefüggéstelen s kijelenté, hogy az 1872-iki törvény teljesen elégséges és megfelel az ország szükségleteinek. A hadügyminiszter azt válaszolta, hogy a törvény nem alkalmi törvény, hanem a honvédelem követelménye. Franciaországnak három millió embert kell védelmére sikra állítani. A ház a törvényt 369 szavazattal 169 ellenében, egész terjedelmében elfogadta. Parlamenti körökben kételkednek benne, hogy a senatus elfogadja azokat a módosításokat, melyeket a kamara tett a törvényen.

Boulanger tábornok a munkásokhoz felhívást intézett, melyben szavazataikat kéri a maga, mint a népdemocrata képviselője részére. Jacques, a köztársasági párt jelöltje, válaszolt a felhívásra és constátálta, hogy Boulanger a kamarában a munkások érdekében mit sem tett.

Hétfőn több boulangista és antiboulangista választói gyűlés volt. Az antiboulangisták egy gyűlését a boulangisták szétugrasztották, mely alkalommal számos sebesülés történt.

A Nápolyban tartott békekongresszus teljes nyugalomban folyt le. A gyűlésen többen szólottak, radikális szellemben. Végül a gyűlés határozatilag kimondta, hogy el van tökéve a modern nemzetek eszménye érdekében működni, mely oda irányul, hogy szövetség alakíttassék a nemzeti szuverenitás jogainak és érdekeinek érvényesítésére háboru vagy szövetekezés esetén.

Sándor ezár oda nyilatkozott, hogy fia csak 23 éves korában házassodjék. Ez okból az orosz trónörökös eljegyzését Alix hesseni hercegnővel elhalasztották.

Az olasz kormány meghagyta a masszovai hatóságoknak, hogy ne engedjék meg az Atsinov vezetése mellett Abyssiniába tartó expedíciónak a partra szállást s ha ez mégis kierzakolni akarná a kiszállást, fogják el annak tagjait.

Üdvözlő felirat Horváth Gyulának.

Kis-Küküllő vármegye balavásári kerületének választói következő üdvözlő feliratot intézték Horváth Gyulajorsz. képviselőhöz, képviselőházi alelnökké történt megválasztása alkalmából:

„Méltóságos ur!

Igen tisztelt képviselőnk!

Azon kitüntetés, melyben az országos képviselőház méltóságodat alelnökkévé történt megválasztása által részesítette, mindnyájunk lelkét kiváló örömmel tölti el, mert a közbizalom ezen szép, ezen megtisztelő nyilvánításában bizonyítékát látjuk annak, hogy méltóságod hazafiai érdemei kellően méltányoltatnak; bizonyítékát látjuk annak, hogy a magyar parlament méltóságodat a közélet azon jelesei sorába helyezte, kiket nemes lelki tulajdonaik, kiünő képességeik, tantorithatlan hazaszeretettel és fáradhatlan munkássággal párosult politikai működéseik ily elismerésre teljesen érdemesítenek.

A közvélemény, a sajtót képviselő nemesebb lapjaink után már nem egyszer adott kifejezést méltóságod személye iránt érzett rokonszenvének, és azon meggyőződésének, hogy méltóságod böles tapintatával, jellemsszilárdságával, kinagasló politikai érettségével és tündöklő szellemi erejével az országgyűlés egyik leghasznosabb tagja, a hazának egyik legjobb polgára, leghűbb fia.

A magyar parlament tehát azzal, hogy méltóságodat a képviselőház alelnöki állására emelte, a köz-elismerés jogosultságát szentesítette, és a valódi érdemet jutalmazta.

E felett érzett örömrünk annál nagyobb, mert a kitüntetés méltóságodban azon férfit illeti, kihez nem csak politikai elveink csatolnak, hanem szívünk őszinte vonzalmá is fűz, kit mindég magunkénak tartottunk, magunkénak mondunk és jövőben is magunkénak birni óhajtunk.

Sietünk tehát méltóságodat lelkünk egész melegéből, jött érzelmeink igaz bensőségével üdvözölni, forrón kívánva, hogy az egek ura becses életét állandó egészségre, hosszú időn keresztül tartsa meg, és engedje, hogy magasztos feladatát a diszes alelnöki állásban hazánk javára hiven teljesítse.

Fogadja méltóságod kiváló tiszteletünk őszinte nyilvánítását.

Kis Küküllő vármegye felső kerületének választó közönségétől 1888. évi decz. 20-án.

(Következik 500 aláírás.)

Rumun visszhangok.

Bukarest, 1889. jan. 21-én.

Tisztelt szerkesztő ur!

A „De peste munti“ első cikkének eleje, hazánk lakossága hozzávetőleges statisztikáját közli. Azt mondja, hogy Magyarországnak 15 s fél millió lakosa van ezek közt krbl. 5 millió a magyar és több mint 3 millió rumun stb. S hogy célját annál jobban megközelítse, lakonikusan hozzá teszi, hogy a magyarok közé vannak véve a zsidók is, kik elég számosan vannak! Ezt a néhány adatot pedig azért bocsátja előre, mert a magyarok mindig tartózkodtak egy, nemzetiségek szerint összeállított statisztika kiadásától. Érezték maguk is a világ előtti félszet, mely látta volna hogy ők, kik az összlakosság egyharmadát sem teszik, mekkora elragadtatással beszélnek egy magyar Magyarországról.

Szegény Magyarország, ha lehetne, ez az ember minden magyar lakódat megfullasztaná egy kanál vízben (így is megevett már néhány milliót,) csak hogy száka ne legyen többé a szemében. De másfelől ugyan jól ismeri statisztikai adatainkat; sokat látszott forgatni a népszámlálási adatok vastag kötetét, mert bő ismeretet árul el!

Részemről csak azt kívánom, hogy Romániának valaha oly pontos és mindenre kiterjeszkedő statisztikai könyve legyen, mint nekünk.

Elmondja tovább, hogy a különböző népek közt a magyar elemnek sikerült (világért sem mondaná Magyarország vagy magyar királyság) Ausztria 1866-iki kritikus helyzetében, uralkodó elemmé lennie a Lajtán inneni részekben s így az eddigi Ausztriát, osztrák-magyar monarchiává alakítani. Ezeket az épületes dolgokat olvasva, talán jobb is volna, ha mi magyarok eszünkre térnénk s lemondanánk a közeledő ezer éves honfoglalás ünnepélyéről. De szebb is van még hátra.

Ausztriában az ugynevezett rájkszrát kifejezője maradt a különböző országgrészeket (értsd örökös tartományok) lakó nemzeteknek. Magyarországon azonban még azok az apró-cseprő jogok is lassanként lábba tiportattak, mik a nemzetiségeknek az állítólagos alkotmányos korszak idején adattak, úgy, hogy ma már méltán mondható, hogy a magyar királyságban egyedül a magyar felsőbbtség is excludizismus uralkodik. (Hát ez faj olyan nagyon? bár csak igazán úgy lenne!) Az egész magyar parlamentben a 10 milliónyi nem magyar lakosnak aligha van tíz képviselője, ki nem a kormánypárti gyárból került volna ki.

Enyje, milyen jól elő tudja szedni a számokat! Hát tehetünk mi arról, ha annyi kormánypárti van köztük?

Ez a tíz képviselő persze mit sem tehet a többi elnyomottak érdekében. Ezért az erdélyi oláhok már régebben, a magyarországiak és bánátiak pedig későbbben jónak találták, hogy visszavonuljanak és passzív ellenállást tanusítsanak minden ellen, mi az ő számlájukra, nélkülök határoztatik. „Így a rumunoknak ma egyetlen képviselőjük sincs az országgyűlésben.“

Ilyenformán elmélkedik a cikk; de vajjon mindennek ki és mi az oka? Miért vonulnak vissza, miért nem segítnek ügyükön s miért látnak elnyomót az országban, mely minden egyes polgárának egyenjogúságot adott?

A befejezés rövidítve így hangzik: „Mindazonáltal nem lehet mondani, hogy a rumunok kétségbe lennének esve, s hogy meggyengültek volna ellenálló erejükben. Nem, bizonyít az ellen a szebeni nemzetgyűlések sora, a nép s a sajtó magatartása ott. És bizonyítékai ennek végre a hegyentuli rumun írók, kik nem hátrálnak minden sajtóperük mellett sem, mikor arról van szó, hogy felderítsék az igaztalanságot és üldöztetéseket, mik a magyar állameszme nevében követtetnek el, mi más szóval annyit jelent, mint elmagyarosítása minden áron az összes nem magyaroknak.“

S ezeket csak azért közöltem így, hogy egy kis mutatóványt adjak az új lapból s hogy megismerkedhessünk szemléi irányával. Mert ezek különben mind már régi dolgok és bővebben nem is kell fejtegetnünk; úgy is kívülről tudjuk témájukat.

A második cikk a közigazgatással foglalkozik. Elmondja, hogy az összes nemzetiségek közt a rumunoknak kell a legtöbbet küzdeniök, mert miattunk nem fejlődhetek ki és hogy századokon át szenvedtek. Ezért nincs meglegedve a megyei és községi autonómiával, mert ez csak üres szó s a rumunok mindeütt kisebbségben maradnak. Elismeri ugyan, hogy úgy a megyéknek, mint községeknek megvan saját képviselőtestületük (egy kis parlament féle) de, hogy — ugymond — a magyarok, a rumunok erejét megtörjék s hogy bármilyen befolyásukat meggyengítsék, úgy szervezték a bizottságokat, hogy tagjainak csak fele része választatik, a többiek a kormány hatalmában állanak. És minthogy a főispán a megye, az alispán a községek fac totum ja, mit sem lehet keresztül vinni, mi ezeknek nem tetszik. Azért olyan kevés rumun közigazgatási hivatalnok van, hogy az ujaidon is megszámlálhatod.

Szegény tatár, hallott valamit harangozni a közigazgatási bizottságról, de nem tudja, hogy hol.

Harmadik cikkében a magyarországi és erdélyi rumun tanügyet tárgyalja. Nyugodtan elősorolja, hogy milyen és hol vannak iskolái; belátja, hogy 40 év alatt roppant haladás történt s hogy ma már alig van oláh falu iskola nélkül. Az a nyilatkozata azonban, hogy a rumun népnek már legalább 50 százaléka tud írni, olvasni, még nem épen teljesült bel! De van még két helyreigazítani való állítása.

Azt mondja, hogy az iskolák felügyeletét elsősorban a községi papok, eöljárók s a püspöki egyházmegyek erre rendelt inspektorai gyakorolják és szándékosan mellőzi, hogy ott van még a megyei kir. tanfelügyelő is, ki alá közvetve minden iskola tartozik. Felemlíti azt a tényt, hogy az oláh iskolák egyrésze görög keleti, más görögkatolikus; — de e felekezeti okát nem saját vallási hitkülönbözetükben látja, hanem minden alapot nélkülöző ráfogással a tanügyi törvényben keresi, melyet a parlament oly czélből adott ki, hogy a rumunokat általa két felekezeti pártra szakítsa, gyengítse ellenállási erejüket és hátráltassa szellemi kifejlődésükben.

Ilyesmit még igazán nem olvastam. Hát ki tehet róla, hogy két vallást követnek? Miért nem tudnak egyedül a görögkeletiben megállapodni vagy viszont? Kövessék azt, mint romániai testvéreik is, akkor nem lesz kétféle iskolájuk. Azt állítja tovább, hogy az állam fentebbi célját el is éri oly kisebb szegény köségeben, hol két felekezeti rumun lakosság van és csak egy közös iskola.

De ugylátszik mindezt azért írta, hogy a végén még egyet csattinthatson; mert így fejezi be: „Nehéz egy ily községben két iskolát építtetni s fenntartatni a lakosok által, mert jól tudjuk, hogy az állam nem ad semmi segélyt; s ha ad, akkor az iskola is elrepült a rumunok kezéből!“

Hanem egy jó tanácsa is akadt. A lap karácsonyi számában ugyanis egy rövid kis elmefuttatást írván, azt ajánlja az erdélyi oláhoknak, hogy mindég e három szó lebegjen előttük: Hit, remény, és szeretet. Én is azt mondom, mert akkor minden jól fog menni s nem lesz elégedetlenség, hanem béke!

E. ö. fia.

Tanügy.

A brassói állami közép faipariskola első félévi vizsgálatának sorrendje az 1888.—89-ik évben.

Február hó 1-én d. e. 8-tól 12 óráig.

Szám- és mértanból, ábrázoló mértanból, magyar nyelvből és vagytanból az I-ső osztály, természettan- és növénytanból a II-ik osztály, faipari technológiából és leíró géptanból a II. és III-ik osztály.

Délután 2-től 5 óráig.

Szerkezetanból II. és III-ik o. osztály, nemzeti gazdaságtanból III-ik osztály, építészeti alaktanból II-ik osztály, könyvtartanból III-ik osztály.

A vizsgákra a t. szülőket és érdeklődőket tisztelettel meghívja

Brassó, 1889. január hó

Az igazgatóság.

Egyletek s intézetek,

Felhívás.

A kaszinó választmányának határozata alapján, van szerencsém tudatni a m. t. közönséggel, hogy a kaszinó könyvtár a folyó egyleti évben hetenként kétszer, és pedig kedden és szombaton esti 6—7 óra között lesz nyitva, a mikor a részvényesek akár személyesen, akár megbízottaik által a kívánt művet alólírott könyvtárostól átvehetik. Egyszersmind örömmel jelenthetem, hogy a közgyűlés ez évre is 100 frtot szavazott meg a legjelesebb magyar művek bevásárlására, s csak az olvasó közönség tömeges jelentkezésétől függ, hogy jövőre még nagyobb összeget fordíthassunk közművelődésünk e fontos intézményének emelésére.

A könyvtár részvényesei lehetnek:

a) A kaszinó rendes tagjai egész egyleti évre előre befizetett egy forinttal.

b) 2 frtnyi díj befizetése mellett azok is, kik nem rendes tagok ugyan, de valamely rendes tag által — mint jótállók — részvényesekül ajánlatnak.

A díjakat a fentemlített napon és órában a könyvtáros veszi át.

Végül tisztelettel kérem azon mult évi részvényeseket, kik a kivett könyveket még ez ideig nem küldötték be, szíveskedjenek azokat mielőbb beszolgáltatni, illetőleg részvényüket megújítani.

Brassó, 1889. jan 21.

Végh Mátyás, könyvtáros.

A brassói iparos ifjak önképző és betegsegélyező egylete — mint már említettük — január 20-án, vasárnap tartotta idej rendes közgyűlését a tagok élénk részvétele mellett

Elnök Nagy István megnyitván az ülést, átadja a szót Killyéni Endre alelnöknek, ki szintén meleg szavakban üdvözölve a megjelenteket, élénk színekkel vázolta az egylet elmúlt évi működését; valóságos titkári jelentés volt ez, nem papírról leolvastva, hanem szabadon előadva, melyet a tagok érdeklődéssel hallgattak végig. A szép beszéd az egylet tagjait összetartásra, előretörésre buzdítva, zajos éljenzésekben talált visszhangra.

Ezután Rozsondai János jegyző olvasta fel a mult évi nyári közgyűlés jegyzőkönyvét, melynek hitelesítése után a pénztári kimutatás beterjesztése s a kiküldött számvizsgáló bizottság ajánlatára Kosik Mihály pénztárnoknak a fölmentvény megadása következett. Majd az évi költségvetés lett bemutatva.

Ezek után Killyéni E. alelnök előterjeszti a mult évi közgyűlés által kiküldött alapszabálmódosító bizottság munkálátát, melyet jegyző felolvastván, mint fontosabb módosítást a tagsági díjak fölemelését és a segélyek korlátozását jelöli meg. Az előadó alelnök felhívására, a módosításhoz hozzászólni, esetleg azt kifogásolni, három tag szólalt föl, kiknek aggodalmait előadó hathatós érvekkel eloszlatván, a közgyűlés elfogadta a javaslatot, illetve a módosítást.

Rozsondai J. hivatkozva a közgyűlés által most tanusított áldozatkésztségre, nem kételkedik, hogy az egylet lelkes tagjai még nagyobb áldozatot is képesek meghozni, s hogy e lelkesültségnek bizonyossága adassék, indítványozza, hogy a közgyűlés mondja ki, miszerint óhajtja az idén zászlószentelési ünnepélyét megtartani. Az indítvány közlekedéssel fogadotván, e czélből a már meglévő csekély zászlóalap gyarapítására gyűjtés rögtönzöttetett, mely rövid pár perc alatt szép összeget eredményezett.

A tisztújítás ezuttal nem ejtetett meg, hanem azon indítvány lett elfogadva: maradjon meg a régi tisztikar és választmány, a míg a miniszteriumtól a jóváhagyott új alapszabályok leérkeznek, s az ekkor összehívandó közgyűlés alkalmával a tisztújítás is meg fog történni.

A módosított alapszabályokra vonatkozólag megemlítjük mint egyik fontosabb intézkedést, hogy az egylet hatáskörébe vonja a munkasközvetítést is, és hogy szoros kölcsönösséget fog létrehozni a fennálló társaságok között.

A „Rongyos egylet” nyilvános nyugtatványa.

c) kalácsal:

Bauer Jánosné 2 kalács, Harmath Lajosné 3 kalács, Folyovics Miklósné 2 kalács, Koós Ferenczné 40 alma. id. Mayer József 20 kalács, Magyar Jánosné bolonyából 1 kalács, 3 liter dió, Mester Kálmánné 5 kalács, Orbán Ferenczné 1 kalács, Platskó Györgyné 5 kalács, Sarossy Lajosné 5 kalács, 2 liter dió, Szabó Sándorné 1 kalács.

d) egyébbel:

Allstädter Antal 30 drb palatábla és 4 táska, Mester Kálmánné 2 drb palatábla és 2 táska.

Ezek szerint a harmadik gyűjtés alkalmával alulfrt egyesületi gazdához bejött 50 adakozótól 304 drb ruhanemű, 82 adakozótól 57 frt 5G kr; 11 adakozótól 45 kalács, 5 liter dió és 40 drb alma, és két adakozótól 35 drb palatábla s 6 darab táska.

Midőn az ilt kimutatott ruhaneműeknek, pénznek s az összes jelzett adományoknak átvételét ezenel nyilvánosan nyugtázni szerencsém van s a szíves adakozóknak a szegény gyermekek nevében köszönetet mondok, nem mulaszthatom el e helyen is felhívni a t. közönség becses figyelmét egyesületünk támogatására, azon kijelentéssel, hogy adományok bármikor s bárholnan szívesen fogadtatnak, csak arra kérem a jószívű adakozókat, hogy úgy becses neveiket, mint az adomány tárgyait pontosan megnevezni ne terheltessenek.

Brassó, 1888. december hó 31-én.

Józsa Mihály,
egyl. gazda.

Irodalom.

A „Technologiai Lapok” című műszaki és ipari szakfolyóirat, szerkeszti és kiadja: Taborsky Ottó a m. kir. technologiai iparmuzeum igazgatója, I-ső száma a következő tartalommal jelent meg: Előszó. Újabb diamoelektromos gépek. (Straub Sándortól.) Fischer-féle furógép. A vízfogyasztás kérdéséhez. (Illés Aladár.) Újabb szerkezetű petroleumgők. Vasműmunkáink. A búkkának ipari értékesítése. Nyílt rovat. Apró közlemények. Iparmúzeumok, műszaki és iparos oktatás. Iparkiállítások. Szabadalmi ügyek. Szakirodalom. — A borítékon: Iparkiállítások naptára. Pályázatok és ajánlati árlejtések naptára. Műszaki hivataloknál és ipari vállalatoknál betöltendő állások és ilyenekre vonatkozó ajánlatok. Pályázatok és ajánlati árlejtések Üzletek és vállalatok. Vétel és eladás. Egységárak. Szerkesztői üzenetek. A „Technologiai Lapok” címűtára. Hirdetések.

A „Technologiai Lapok” előfizetési díja: egész évre 5 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetések, valamint e lapot illető egyéb küldemények a szerkesztő és kiadó címére: Budapest, VII. Rottenbiller-utca 34. szám alá intézendők.

Helyi és vidéki hírek.

A brassói magyar dalárda vasárnap d. u. 2 órakor tisztújító közgyűlést tart. A meghívást lapunk hirdetései között találják az egylet t. tagjai.

Fillérestély. A protestáns jótékony nőegylet legközelebbi fillérestélye szerdán, f. hó 30-án lesz, mely alkalommal közreműködik Werzár Jolán k. a. énekkel Jaschik Gy. ur kíséréte mellett; Grigorovici Olga k. a. hegedűn, a kit Krummel Hugo magánzenetanár fog zongorán kísérni s végül előadatik egy eleven hírlap.

Változás a felolvasásokban. Vasárnap a tanári kör felolvasási ctyklusában Walter Béla tanár urnak kellene felolvasni. — Minthogy azonban néhány, az állami mechanikai tanműhelybeu megrendelt eszköz még nem készült el, a felolvasás elhalasztatik s helyette Rombauer Emil főreáliskolai igazgató fog kísérelti felolvasást tartani a szénsavról s annak szerepéről a természet s az ember háztartásában.

Műkedvelői színi-előadás. Az E. M. K. E. brassó megyei választmányának színészeti szakosztálya kedden d. u. tartott ülésében elhatározta, hogy márczius 15-én színi előadást rendez.

Diszoklevelet kapott a »Brassói kereskedelmi és iparegyesület» a pécsi kiállításról a »kiállítás érdekében kifejtett buzgó közreműködése elismeréséül». Aranyérmeket kaptak Scherg W. s társa, Tandler Venczel posztószok.

Petroleum-enquète a kereskedelmi miniszteriumban. A fogyasztásra forgalomba hozott kőolaj égési, illetőleg lobbánási hőfokának megállapítására vonatkozó 1871-ben kiadott miniszteri rendelet megváltoztatása, vagy fentartása tárgyában egybehívott szaktanácskozmány Matlekovits Sándor államtitkár elnökle alatt f. hó 21-én tartotta első ülését, a melyben a különböző érdekeltek és szakférfiak e tárgyról behatóan nyilatkoztak, a nélkül azonban, hogy az eltérő vélemények mellett végleges megállapodás jöhetett volna létre, úgy hogy tanácskozásukat utjabban addig teendő számítások alapján, folytatni fogják. A tanácskozáson Brassóból részt vettek a brassói kereskedelmi kamara részéről: Porr Henrik, a kőolajfinomító-gyár igazgatója; mint termelők pedig dr. Otrobán Nándor, Joanides György és Grünfeld Salamon. Legelőkeltebb részt dr. Otrobán vett a tárgyalásban, mely végül azzal halasztatott el, hogy az erdélyi gyárosokból és Lieberman tanárból álló albizottság tanulmányozza a kérdést, hogy ennek alapján a tárgyalás folytatható legyen.

Halálozás. Fischer Ede dicző-szentmártoni derék gyógyszerész és az állami iskolák gondnokságának tagja, e hó 19-án reggel, 57 éves korában rövid szenvedés után meghalt. A hátramaradt özvegnél az állami iskolák tanítótestölete Gyöngyössi István igazgató vezetése alatt részvétét fejezte ki. E hó 20-án román k. szertartás szerint a holttest beszenteltetvén a

Szebenbe szállítottott a végleges eltemetés végett. — Nyugodjék csendeten!

A pozsonyi szivargyárban szgmbaton este a bérkiadásoknál ismét nagyobb zavargás támadt, melyet ezuttal csak az igazgató erélye fojtott el idejekorán. — Mintegy ezer munkásnő tüntetve tiltakozott az ellen, hogy az igazgatóság egy munkásnőt, ki munkakönyvét hamisította, elbocsásson. — Ugy látezik, hogy a zavargás elő volt készítve. Hogy az esetleges verekedésnek elejét vegye, az igazgató visszavonta az elbocsátási rendeletet s ekkor a munkásnők nagy lármája és fenyegetés közben hagyták el a gyárat.

Vasuti szerencsétlenség. Elmswod mellett, az amerikai Egyesült-Államokban — mint táviratilag jelentik, — vasárnap éjjel a vonat kisiklott, a mire az szolgáltatott okot, hogy a mozdony tengelye eltörtött. Sok utas életét veszítette, mások pedig súlyosan megsérültek. Michigan-állam alkormányzója ez alkalommal szintén meghalt.

Közigazdaság.

A Gonda Béla m. kir. műszaki tanácsos által szerkesztett és Budapesten megjelenő „Gazdasági Mérnök” című heti szaklap f. évi 1-ső számából vesszük át a minket is érdeklő alábbi sorokat azon alkalomból, hogy nemrég, e hó 13-án volt ünnepélyes felavatása az abban említett Horn-féle fűrésztelepnek a papolezi határban Gyulafalvának nevezett helyén.

Az említett közlemény következő:

Közigazdasági irányelvek és mozgalmak hazánk délkeletjén.

Említve volt e lapok terén, hogy Háromszék és Brassó vidékén újabb időben minő élénk tevékenység mutatkozik a romániai vámháboru által okozott bajok és károk kiheverésére és lehető haszonra fordítása tekintetében.

Jeleztük volt, hogy a háromszéki és barcasági viczinális vasutak iránya és kiépítési módzata élénk megbeszélés tárgyát képezi az ottani irányadó körökben, ugyszintén a mező- és erdőgazdasági terményeknek az eddiginél belterjesebb és hasznosabb feldolgozása és értékesítése is.

Azóta örvendetes haladás jelezhető e téren.

A viczinális vasut műszaki bejárása is megtörtént már a mult hóban. S talán legközelebb a közgazgatási bejárás is megleend. E szerint három irányban fog egyszerre Brassóból épülni a vasut.

Egyik Szász-Hermányon, Prázmáron, Uzonon, Seps-Szentgyörgyön, Barátoson, Zabolán át Kézdi-Vásárhelyig. Másik Keresztényfalván, Rozsnyón és Ó-Tóhánon át Zernestig. Harmadik Ó-Brassón, Belvároson, Bolonyán át részint a helybeli indóházhoz, részint pedig Noa nevű nyaraló helyen, Derestyén, Bácsfalun, Türkösön, Csernátfalun és Hosszúfalun át Tatrangig. Ez utóbbi csak gőz-tramway leendő.

Ennyi vasutnak megfelelően bizonyára sok ipartelepnek is kell lenni, vagy születni ezen a vidéken. Ugy is van.

Háromszéken már felépült Papolecz község Nagy-Baszka völgyében a Horn Dávid féle nagy fűrésztelep, a mely soha ki nem használt őserdőköt tár fel a hazai és külföldi fogyasztás számára, a képzelhető legkitünőbb fenyőfát szolgáltatva annak évenként mintegy 50—60 ezer m³ kész áru alakjában.

Ugyanott még két kisebb fűrésztelep jött létre közelebről, a zabolai gróf Mikes család tulajdonát képező erdőkben, a melyek szintén képesek lesznek 10—20 ezet m³ fűrészarut termelni évenként.

És még mennyi készlet áll ezeken kívül rendelkezésre a hátrább fekvő határszéli havasokban, azt csak az képes elképzelni, a kinek alkama volt ott járni-kelni s gyönyörködni az idáig oly haszontalanul hevert mérhetlen kincsekben.

Ugyanezen havasok Putna nevű részében újabban egy bécsi petroleumkereső társaság tesz beható kísérleteket az egy időben oly nagy port vert »Háromszéki petroleum források» feltárása és értékesítése érdekében.

A Seps-Szentgyörgyön felállítandó »múmalom» részvényei pedig — mely ügynek élén Potsa József főispán áll — magában a vármegyében tulajgyeztetettek rövid idő alatt, úgy hogy teljesen biztosítottak tekinthető a vállalat.

A Zell és Steffen czég által Brassó- és Háromszék megyék számára felállítandó, tervezett botfalusi cukorgyár számára pedig a kívánt 5000 kat. holdnyi répatermés már-már biztosítva van, ugy annyira, hogy tekintve, miszerint az 5000 k. holdat szakértők is felletle soknak itélik, ezen vállalat is már sikerültnek mondható, ugyszintén a Zernestre tervezett első magyar Czellulose-gyár is, a melynek részvénytársasága — mint tudva van — 750,000 frt alaptőkével Budapesten alakult meg nemrég.

Említést érdemel ezen kívül még az is, hogy mult évben alakultak közös társulattá a Brassóban fenállott kis petroleumfinomító gyárosok és múmalomtulajdonosok is.

Szóval látható mindezekből, hogy hazánk délkeleti szögletében nemcsak megértik az idők jelét, de fel is tudják használni azt gyorsan.

N. Gy.

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről Horváth László (Segesvár.)

Kis-Küküllő megye részéről Gyöngyössi István (D.-Szent-Márton.)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos

Meghívás.

A brassói magyar dalárda
 vasárnap, január hó 27-én
 délután 2 órakor saját helyiségében
tisztújító közgyűlést
 tart, melyre a t. pártoló és működő
 tagokat tisztelettel meghívja
 (57) 1—1 **az elnökség.**

Szám 29.—1889.

Hirdetmény.

Brassó (Erdélyben) város közönsége
 szándékozik a magas m. kir. kormány által
 jóváhagyandó végleges üzemertervek
 alapján, a város területén lévő négy gaz-
 dasági kerületnek évi anyagtermését ösz-
 sesen 22,835 m.² évi előiránnyal, —
 és pedig: az
 I-ső dazd. kerületben 3040 m.² bükkfával,
 „ „ 1225 m.² tölgyfával,
 „ „ 3530 m.² fenyőfával,
 II-ik „ 1300 m.² bükkfával,
 „ „ 3170 m.² fenyőfával,
 III-ik „ 1670 m.² bükkfával,
 „ „ 1340 m.² tölgyfával,
 „ „ 300 m.² fenyőfával,
 IV-ik „ 950 m.² bükkfával,
 „ „ 6310 m.² fenyőfával,
 egészben vagy külön-külön gazdasági ke-
 rületenként ajánlati uton az 1885. vagy
 az 1905 évig a törzsön eladni.

Venni szándékozik az 50 kros bé-
 lyeggel, tisztán olvasható aláírással és
 címmel, valamint bánatpénzzel ellátott
 és lepecsételt ajánlatokat, melyeknek tar-
 talmazniuk kell azon nyilatkozatot, hogy
 vevők előtt az ajánlati és szerződési fel-
 tételek ismeretese s hogy azoknak ma-
 gukat feltétlenül alávetik, folyó 1889. évi
 márczius hó 6-án délelőtti 11 óráig a
 brassói polgármesteri hivatalnál nyujt-
 sák be.

Az ajánlati és szerződési feltételek,
 melyekből a bánatpénz összege is kive-
 hető és a melyek kívánatra meg is küld-
 detnek, a városi erdészeti hivatalnál a
 rendes hivatali órák alatt betekinthe-
 tők.

Brassó, 1889. évi január hó 21-én.

(54) 1—1

A városi tanács.

Szám 25.—1889. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági kiküldött az 1881.
 évi LX. törv.-czikk 102. §-sa értelmében
 ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir.
 járásbírósnak 9926.—1888. szám alatt
 kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir.
 járásbírósnak 9926. szám alatti kiküldet-
 ést tartalmazó végzése folytán **Bosch And-
 rás** javára **Farsch Péter** hagyatéka ellen
 450 frt tőke, ennek 1888. évi november
 hó 3-ik napjától számítandó 6% os ka-
 matai és eddig összesen 36 frt 40 kr per-
 kötségek követelés erejéig elrendelt biztosí-
 tási végrehajtás alkalmával bíróság lefog-
 lalt és 471 frt 17 krra becsült ingó-ágok,
 u. m. butorok, sertések, takarmányok és
 gabonaneműek — nyilvános árverés útján
 el fognak adni.

Mely árverésnek a 25.—1889. számú
 kiküldetést rendelő végzés folytán a hely-
 színén, vagyis **Veresmart** községben leendő
 eszközésére 1889. évi február hó 3-ik
 napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik
 és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly
 megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érint-
 tett ingóságok ezen árverésen, az 1881.
 évi LX. törv.-czikk 107. §-sa értelmében
 a legtöbbet ígérnek becsáron alól is el
 fognak adni, a netalán elsőbbségi igény-
 lők pedig felhívattak, miszerint jogaikat az
 említett törv.-czikk 111. és 112. §§-ai alap-
 ján árverezés megkezdéseig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára
 az 1881. évi LX. törv.-czikk 108. §-sa
 szerint fizetendő.

Brassó, 1889. január hó 21-én.

(53) 1—1

Winkler András,
kir. bírósági kiküldött.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbírósnak mint te-
 lelkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
 urmósi **Szarvadi Györgg** végrehajthatónak
 urmósi néhai **Maurer Istvánné** hagyatéka
 végrehajtást szenvedő elleni 500 frt tőke
 követelés és járuléka iránti végrehajtási
 ügyében a közhalmi kir. járásbírósnak terü-
 letén lévő urmós községében és határan
 fekvő, az urmósi 328. számú telekjegyző-

könyvben A + 2582, 2652. és 1480/1
 helyrajzi számú és Maurer István s neje
 Maurer Etelka tulajdonául bejeg zett in-
 gatlanokra az árverést 615 frtban ezen-
 nel megállapított kikiáltási árban elren-
 delte, és hogy a fennebb megjelölt ingat-
 lanok az 1889. évi február hó 20-ik nap-
 ján délelőtti 10 órakor urmós község há-
 zánál megtartandó nyilvános árverésen a
 megállapított kikiáltási áron alól is eladati
 fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az
 ingatlanok becsárának 10%-át készpénz-
 ben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk
 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított
 és az 1881. évi november hó 1-én 3333.
 szám alatt kelt igazságügyminiszteri ren-
 dellet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes ér-
 tékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,
 avagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 170.
 §-a értelmében a bánatpénznek a bírósá-
 gnál előleges elhelyezéséről kiállított sza-
 bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1888. december 8.

A kir. járásbírósnak telekkönyvi hatósága:

(31) 1—1

Végh Albert,
kir. járásbíró.

Szám 21.—1889.

Árverési hirdetmény.

Ujfalu község tölgyerdejében 495 da-
 rab nagyobb építési tölgyfának eladása
 engedélyeztetett. Ezen tölgyfák alsó átmé-
 rője 42—94 centiméter, átlagos hossza 4
 méter, köbtartalma 725.21 köbméter, köb-
 tartalmi becsára 1 frt 80 kr, s így összes
 becsára 1240 frt 11 kr, a mely összeg
 egyszersmind kikiáltási ára is.

Ezen fának elárverezése folyó 1889.
 évi február hó 3-án délelőtti 10 óra tü-
 zetik ki a község házában. — Árverésre
 jelentkezők kötelesek a kikiáltási ár 10
 %-át bánatpénzzel s a vételár felét az ár-
 verés napján, a vételár másik felét ettől
 számítva egy hónap alatt a községi pénz-
 tárba befizetni. A vásárolt fa a vásár-
 naptól számítva egy félév alatt az erdő-
 ből kihordandó.

Közelebbi árverési feltételek a köz-
 ségi irodában betekinthe- tők a nivalatos
 órákban.

Ujfalu, 1889. évi január hó 15-én.

A községi előljáróság.

(44) 3—3

Soós István, bíró.

Szám 43.—1889. polg.

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvény-
 szék által közhírré tétetik, hogy gróf
**Haller János, gróf Kálnoki Felix, Gu-
 tenau Nándor és Gutenau Károly** bir-
 tokosok által beadott kereset foly-
 tán **Hévíz** község italmérési jogának
 arányosítása megengedhetősége és az
 aránykulcs megállapítása feletti tár-
 gyalási határnapul 1889. évi már-
 czius hó 26-ik napjának délelőtti 9
 órája Hévíz község házához tűzetik
 ki, mely határnapra az összes érde-
 keltek a birtokrendezési utasítás 15.
 §-a szabványaira való figyelmeztetés-
 sel azzal idéztetnek meg, hogy a ke-
 resetet a hivatalos órák alatt ezen
 kir. törvényszéknél, valamint Hévíz
 község előljáróságánál megtekint-
 hetik.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek
 1889. január 7-én tartott üléséből.

Nagy László,
elnök.Zöld Gábor,
jegyző.

Bérbeadás.

(55) 1—1

A nagy- és czérna-utczai 493.
 számú sarokházban a bolthelyiség,
 nemkülönben a sütőde tartozékaik-
 kal együtt folyó évi szent-Mihály-
 napjától kezdve több évre bérbe
 adandó.

Ezen ház esetleg szabad kézből
 el is adatik.

A feltételek egyedül özv. **Wäch-
 ter Frigyesné** főispánnénál, Széles-
 utca 596. sz. a. tudhatók meg.

Brassó, 1889. január hó 21-én.

MOLNÁR ZS.

ajánlja a nagyérdemű városi és vidéki közönségnek gazdag
 raktárát kész

gyermek-, nő- s férficipőkben,

valamint minden e szakba vágó munkákban. — Rendelésre
 lehető legrövidebb idő alatt készíltnek el a legelegánsabb cipők,
 csizmák stb.

Ugyanitt dus választék van férfikalapokban.

Kitűnő munka s olcsó árak mellett igyekszik a n. érd.
 közönség minden igényeit kielégíteni.

Szíves támogatást kér

kiváló tisztelettel

Bíró Gyula,
üzletvezető.

3

PSEPHOFER J.

(11) 3 12

gyógyszertára Bécsben

Singerstrasse 15. sz. „Zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacok, ezelőtt „egyetemes labdacok“, mely nevet
 tegség létezik, melyben ezen labdacok csodálatos hatásukat ne mutatták volna ki. A leg-
 makacsabb esetekben, hol más orvosság hiában alkalmaztatott, ezen labdacok által teljes
 gyógyulás éretett el.

Egy doboz 15 labdacossal 21 kr., 6 doboz tartalmazó tekercs 1 frt 5 kr.; bérmentelen
 utánvétellel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldése mellett, bérmentve 1 tekercs labdac 1 frt 25 kr., —
 2 tekercs 2 frt 30 kr., — 3 tekercs 3 frt 35 kr., — 4 tekercs 4 frt 40 kr., — 5 tekercs 5
 frt 20 kr., — 10 tekercs 9 frt 20 kr. (Egy csomagnál kevesebb nem küldetik.)

Valódiak csak azon pilulák, melyek utalványra „J. Pserhofer“ névjegygyel van
 ellátva, s melyeknél minden dobozon ugyane névjegy vörös színben olvasható.

Számtalan irat érkezik, melyekben a fogyasztók a legkülönbözőbb betegségekből
 való felgyógyulásukért köszönetet mondanak. Mindenki, ki egyszer kísérletet tett e szer-
 rel, azokat tovább ajánlja.

A sok közül álljon itt egy néhány:

Schlierbach, 1888. febr. 17.

Tisztelt ur! Alólírott kéri, sziveskedjék
 ismét küldeni 4 tekercscsel az ön valóban
 igen hasznos és kitűnő vértisztító labdacsaiból. Mély tisztelettel

Neureiter Ignác, gyak. orvos.

Gotschdorf, 1886. okt. 8.

Kérem, sziveskedjék nekem az ön általá-
 nos vértisztító piluláiból egy hat dobozt tar-
 talmazó tekercset küldeni. Csak az ön csoda-
 hatású piluláinak köszönhetem, hogy egy gyom-
 orbajtól, mely engem 5 éven át kínozott —
 megszabadultam. De nálam e pilulák ezentúl
 többé kifogyni nem fognak, s ezennel önnek
 legforróbb köszönetet mondom. Legmélyebb
 tisztelettel (Osztrák-Szilézia, Kohlbach mel-
 lett, Gotschdorf) Zwickl Anna.

Bécs-Ujhely, 1887. decz. 9.

Tekintetes ur! Legforróbb hálát mondom
 önnek 60 éves nagynéném nevében; öt évig
 nyomorgott ő avult gyomor-katharrusban és
 vizkórban. Az élet már csak kín volt neki s
 halál martalékának hitte magát. Véletlenül
 kezébe jutott egy doboz az ön kitűnő pilulái-
 ból, s azoknak hosszabb időn át való haszná-
 lata után ki volt gyógyulva.

Mély tisztelettel Weinztel J.

Mitterinzersdorf, 1886. jan. 10.

Igen tisztelt ur! Sziveskedjék nekem posta
 fordultával az ön kitűnő vértisztító piluláiból

Fagy-balzsam, Pserhofer J.-tól, évek óta
 elismerve mindennemű fagybajok és idült
 sebek stb. ellen. Egy téglár ára 40 kr., bér-
 mentes megküldéssel 65 kr.

Keskeny levelű útifű-medv, általános isme-
 reteskitűnő házi-
 szer a hurut, rekedtség és görcsös köhögés
 stb. ellen. Egy palack ára 50 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs, legjobb szer
 vényes és csúszos bajokban, tagszakgatás,
 hátgerinczbaj, ischias, migraine, ideges fog-
 és fejfájás, fülzszakgatás ellen. 1 frt 20 kr.

Lábizzadás elleni por, eltávolítja a lábiz-
 zadást s a kelle-
 metlen szagot. Jókárbán tartja a lábbelit és
 ártalmatlanul szernek bizonyult. 1 doboz 50
 kr., bérmentve 75 kr.

Élet-essencia, „Prágai cseppek“ megrom-
 tás és mindennemű lott gyomor, rossz emésztés
 és mindennemű altesti bajok ellen, ki-
 tűnő háziszser. Egy üvegcse 22 kr.

Golyva-balzsam, Biztos szer a golyva és
 másféle nyakdaganatok
 ellen. — Egy üvegcse ára 40 kr., bérmentes
 megküldéssel 65 kr.

Mindezen készítményeken kívül, mindenféle bel- és külföldi gyógykülönlegessé-
 gek találhatók, a melyek Ausztria-Magyarország hírlapjaiban közölletnek, és az esetleg
 raktáron nem levők kívánatra azonnal, pontosan és olcsón beszerzetnek.

A pénz előleges beküldésével a postaköltség kevesebbe kerül, mint utánvétellel.
 Postai megrendelések a leggyorsabban teljesítettek, a pénz előleges beküldése
 ellenében, vagy pedig nagyobb megrendelések utánvétellel mellett is.

A fenn jelzett különlegességek legtöbbje kapható Budapesten is Török József ur
 gyógyszerházában, Király-utca 12. sz. a.

Fiaker-por, hurut, rekedtség, köhögés stb.
 ellen. Egy dobozzal 35 kr., —
 bérmentes küldéssel 60 kr.

Tannochinin-pomádé, Pserhofer J.-tól, évek
 óta orvosok által va-
 lamennyi hajnövesztő szer között a legjobb-
 nak elismerve. Egy csinosan kiállított nagy
 szelencze ára 2 frt.

Egyetemes tapasz, Steudel tanártól, ütés,
 és szurási sebekre s
 s mindenféle mérges daganatokra, idült és
 időnként megújuló lábsebekre, pokolvarra
 gyuladásos, fájdalmas daganatokra, gyula-
 dásos emlőkre, elfagyott és közszenyes ta-
 gokra s hasonló bajokra ajánlatos. Egy té-
 gely 50 kr., bérmentve 75 kr.

Szemviz, dr. Romershausen-tól a látóké-
 pesség megtartására és erősbi-
 ésére. Egy üveg 2 frt 50 kr. fél üveg 1.50

Angol csodabalsam, egy üveggel 12 kr.,
 1 forint 20 kr.

Egyetemes tisztító-só, Bullrich A. W.-tól.
 Kitűnő háziszser a
 megzavart emésztés minden következményei,
 ugymint fejfájás, szédülés, gyomorgörcs és
 gyomorfájás, aranyér, dugulás stb. ellen. Egy
 csomag ára 1 frt.